

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

17. Dies Octob. Illic feramur appetitu desiderii, quò cùm pervenerimus, requiescamus, nihil ampliùs requiramus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

ullis quiescimus, ad nihil intenti, ad omnia ignavi. Erramus, sic aberramus, sic deviamus, sic fallimur, desperamus desiderii rerum pereuntium. Adjice, quod desiderium sit quoddam amoris supplementum. Quia bonitas amati excedit facultatem amantis, paucis per desideria amor: & quibus potest viribus protenditur, ut adæquetur amato! itaque votis, & suspiriis sarcire tentat, quod deest. Bonitas Dei excedit vires nostri amoris, cum nunquam tantum amare quis valeat, quin plus amare debeat. Tunc ergo amoris defectum supplemus desiderii: optamus amare magis, quam nunquam possumus satis. Hinc perpetuus desiderii socius, est Dei Amor. Non est dura, & deinde naturæ noster Animus; est ductilis, est complicabilis: itaque potest contrahi, & laxari per desideria potest, duci, reduci; complicari, explicari, immensitate quadam factitia; omnem locum, & sinum percurrit; atque æternitatis imitatione, omne tempus claudit; & amasse desiderat, & amare illud sine principio, istud absque fine. Quia desideramus, Deum æternum amassemus ab æterno, & amare in æternum. Sed hoc maximè commendat virtutem desiderii, Deum desiderio consequimur. Nulla res viliori constat pretio, quam res pretiosissima. Votis Deus emittitur, nihil minùs carum, & tamen nihil magis charum.

Non Deus est carus, cum sit super omnia charus.

17. DIES OCTOB.

Illic feramur appetitu desiderii, quò cum pervenerimus, quiescamus, nihil ampliùs requiramus. &
Augustinus l. 4. in Gen. ad lit. c. 9.

I. Scilli-

Deus solus
faciat.

I. **S**cilicet tunc tantum quiescemus,
cum illic pervenerimus, ubi nihil
est quod amplius requiramus.

Quando aliquid hic extra Deum quæris, semper
adhuc aliquid requiris, idè nec quiescis. Solum op-
timè tibi erit cum optimo. Vis qui hoc auctoritate
confirmet. (a) *Hoc tantum scio, quia malè mihi est
preter te, non solum extra me, sed & in me ipso,* ait Augu-
stinus. Voluntas nostra structa est ad normam Divi-
nam. Hæc quæ imperitum vulgus honorat titulo
honorum, fugacia illa, & fallacia Fortunæ bona, &
dona, quantumvis inflentur, & quæ contracta sunt, ex-
plicentur, licet super pedum digitos insurgant extre-
mos, quamvis furrigant cervicem, & attollant fron-
tem, minoris staturæ sunt, quam ut Voluntati adæ-
quantur: cum igitur sint ei inæqualia, quomodo im-
plebunt voluntatem! Vestis Zachæi, non potest ad-
aptari artibus Goliæ, nec Gigantis calceum potest
implere pes Pigmæi. Quidquid est mundi, pusillum
est instar navi. Voluntas est quasi gigas, idè nullus
ei potest adæquari nisi ille solus, qui (b) *exultavit ut
Gigas ad currendam viam.* Si vastus oceani alveus ex-
ficcaretur, stilla aquæ non posset impleri. Annè va-
stum illud cavum voluntatis tuæ, quo potest capi
Deus, occludet, & replebit unica gutta mellis, flatus
aëris, fumus ignis, glebula luti?

II. Amabo te, altè infigatur tibi illa angusta D.
Augustini sententia, & eam verissimam esse doc-
beris magistrâ experientiâ. (c) *Væ anima audaci, qua
speravit, si à te recessisset, se aliquid melius habituram,
versa, & reversa in tergum, & in latera, & in ventrem, &*

Est s

dura

(a) l. 3. Confess. c. 8. (b) Ps. 181. 6. (c) Confess. l. 6. c. 16.

dura sunt omnia, & tu solus requies. Frustra quæris illa
 futilia Fortunæ frustra. Quidquid volupe est, quo
 mulcet libido: quidquid honorificum, quo inflat
 ambitio: quidquid opulentum, quod offert Cupido-
 tas; non tale est, ut possit inde sperari cordis satietas.
 Divinis typis efformata est voluntas. Non mirum
 minus ille sit, quidquid Deo est minus. Solus est Deus,
 quo potest impleri animi sinus. Quomodo ingens
 illa inanitas, Deum exceptura, implebitur illis bonis,
 quæ non sunt nisi vanitas? Si præter Deum, tota hæc
 rerum universitas, sit universa vanitas: quomodo il-
 lius particula satiabit nostra desideria? Voluntas solo
 in Deo contenta, contenta est, solus qui est omnis,
 quadrat ejus cupiditati. Dicitis fidem adstruit, qui pro
 Fide obiit D. Cyprianus (a) Una placida, & fida tran-
 quillitas, una solida, & perpetua securitas est, si quis ab iniqui-
 tatis sæculi turbinibus extractus, Deo suo mente proximus,
 quidquid apud ceteros, in rebus humanis sublime, ac magnum
 videtur, infra suam jacere conscientiam gloriatur. Hæc si
 non credis, non credo te sapere: vel si sapias, quomo-
 do Deus tibi desipit?

III. Appositè ad nostrum differit propositum
 Gerson. (b) In anima considero tres tendentias princi-
 pales, proportionaliter ad triplicem vim ejus, sive poten-
 tiam. Quarum una est concupiscibilis, alia rationalis,
 tertia irascibilis nominatur. Concupiscibilis tendit in Bo-
 num: Rationalis in Verum: Irascibilis in Arduum. Sic
 anima per has vires, tendentiam habet in SS. Trinita-
 tem. Nimirum quia ad eam, & ejus similitudinem fa-
 cta est, ejusque imago constituta. Attribuisimus itaque
 Spiritui sancto Bonitatem, & ad hanc tendit vis con-
 cupisci-

(a) Epist. ad Donat. (b) Theol. Myst. consil. 42.

Octob.

cupiscibilis. Attribuimus Filio veritatem, & ad hanc tendit vis rationalis. Attribuimus Potentiam, Majestatem, & gloriam, & ad hæc tendit vis irascibilis. Oportet igitur, ut his viribus satiatis, per conjunctionem cujuslibet cum suo supremo appetibili, anima rationalis totaliter satiatur, quietetur, & stabiliatur. Quid igitur tibi est in cælo, & in terra, cum in illis nihil sit quod te satiet, præter unum, qui in principio creavit cælum & terram? Quid est desiderium? Voluntatis hiatus: Voluntas itaque dum aliquid optat, ad aliquid hiat. Multa, & magna pollicetur, ut impleat magnum cordis hiatus Mundus, vasto promissor hiatu. Sed quia non potest, congestis omnibus quæ possidet bonis, in hunc immensum hiatus, idè cor novis jugiter inhiat, quia nihil adhuc satiat. Adhuc hiante ore clamat, post omnia, (a) *Affer, Affert*. Quando tandem satiabitur? Respondet David: [b] *Satiabor, cum apparuerit gloria tua*. Quando dicet: sufficit? Audi ex Philippo. [c] *Domine ostende nobis Patrem, & sufficit nobis*. Vis ergo sapere? Nihil facilius.

Gaudia vera petas, quæ numquam terminat ætas.

18. DIES OCTOB.

Magnam rem puta, unum hominem agere: præter sapientem autem, nemo unum agit. *Seneca Ep. 121.*

Unum I. **S**UPEREST adhuc ad felicitatem Voluntas esse oportet. Scis, unum, ut satagat esse una. Nisi sit una, nunquam in uno quiescet Deo. Habeat licet Anima Triplicem facultatem, Memoriam, Intellectum, Voluntatem, hæc tamen facultas triplex, debet esse simplex. Hæc creata trinitas, debet esse ut increata unitas. Docebit te hæc unitatè, ex SS. Patribus

NON

[a] *Prov. 30. 15.* [b] *Psal. 16. 25.* [c] *Joan. 14. 8.*